

lejeudvalget af 1934 træde sammen paa ny med den ene Opgave som Maal at udarbejde en Normalkontrakt, hvilket man ifølge Huslejeudvalgets Betænkning havde været nær ved at opnaa Enighed om, ligesom Mindretallet intet har at indvende mod at bibeholde de hidtidige Aagerparagraffer.

Vedrørende *Forslaget til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom* maa Mindretallet mene, at Forslaget er alt for vidtgaaende, hvorfor Mindretallet stiller Ændringsforslag Nr. 2, hvilket Ændringsforslag er begrænset til de tre Hovedstadskommuner, idet Mindretallet har den Opfattelse, at der for Forretningsmanden i Hovedstadskommunerne gør sig et noget andet Forhold gældende over for Kundekredsen, der er oparbejdet, end for det øvrige Land; Mindretallet foreslaar derfor, at der sikres Erhvervs- og Forretningsudøvere en Beskyttelse med Hensyn til Uopsigelighed i et vist Aaremaal, ligesom Ændringsforslaget giver Mulighed for at yde en forretningsdrivende nogen Erstatning, naar han under visse Omstændigheder maa fraflytte sine lejede Erhvervs- eller Forretningslokaler.

Mindretallets Ændringsforslag er derfor et Tilbud til en varig Ordning paa dette Omraade. Mindretallets Ændringsforslag har ikke faaet fornøden Tilslutning, men opretholdes dog og vil blive nærmere motiveret i Salen.

Et *Mindretal* (Carlsen-Skiødt, Christmas Møller og C. J. F. Sven) kan ikke tiltræde de to Lovforslag. Mindretallet stiller Forslag om ændret Affattelse af Lovforslaget om Leje og en Række betydningsfulde Ændringer til Forslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom.

Mindretallet ønsker for det første at fremhæve, at ligesaa lidt som der under Førstebehandlingen i Tinget blev givet nogen tilfredsstillende Begrundelse for Gennemførelse af en almindelig Huslejelovgivning, ligesaa lidt er der givet det under Behandlingen i Udvalget.

De Oplysninger, som Indenrigsministeriet har stillet til Raadighed paa en Række af de Spørgsmaal, Udvalget har stillet, kan heller ikke siges at være særlig fyldestgørende eller paa nogen Maade begrunde Gennemførelse af en stor ny Lovgivning paa begge Omraader. De Oplysninger, der endvidere er givet med Hensyn til Leje-Niveauet i de 3 nordiske Hovedstæder, synes ej heller at betyde, at friere Forhold vilde skabe den særligt ødelæggende Virkning.

Mindretallet kan derfor ikke se nogen Begrundelse for, at der skulde paabegyndes en indgaaende Lovgivning angaaende de økonomiske Rettigheder mellem Ejere og Lejere, medmindre man heri skal lægge Ønsket om paa et stort og vigtigt Omraade at begynde den Socialisering, som i hvert Fald er det største Regeringspartis Maal.

Mindretallet maa derfor hævde, at Lovgivningsmagtens Opgave med Hensyn til Retsforholdet mellem Ejer og Lejer maa være som paa andre af Livets Omraader at opstille visse Hovedretsregler, men i øvrigt hævde Kontraktfrihedens Princip.

Med Hensyn til Beskyttelse af Erhvervsvirksomhed i lejet Ejendom har Mindretallets Parti altid erkendt, at der her forelaa et særligt Problem, fordi der i visse Tilfælde kunde være skabt Værdier paa Grundlag af Lejerens Arbejde (Kundekreds m. v.).

Dette Synspunkt gælder efter Mindretallets Opfattelse kun Butikker, ikke anden Erhvervsvirksomhed, saaledes som Kontorer eller Værksteder.

Mindretallet har i Overensstemmelse med disse Synspunkter til *Forslag til Lov om Leje* stillet Ændringsforslag Nr. 1, hvorefter Forslaget faar en helt ny Affattelse. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Lejekontrakter skal være skriftlige, at Aftalen om den Leje, der staar i Misforhold til det lejedes Værdi, kan medføre betydningsfulde Retsvirkninger for Ejeren derigennem, at Retten kan fastsætte saavel Nedsættelse af Lejen som langt Lejemaal. Disse Beskyttelsesregler for Lejeren er i Virkeligheden meget betydnings-